

αγκίδα

αγκίδα κ. **αγκίθα**, η κ. **αγκίδι**, **το**, ουσ. [<αρχ. ἀκίς], η αγκίδα·

- *βάζω την αγκίδα μου*, βλ. συνηθέστ. *βάζω το δαχτυλάκι μου*, λ. *δαχτυλάκι*·

- *η αγκίδα είναι μικρή, αλλά πονεί*, πολλές φορές ακόμη και ένας ειρωνικός υπαινιγμός μπορεί να μας πικράνει πάρα πολύ: «τι πάει να πει, δεν ήταν λόγος να στενοχωρηθεί με το αθώο σου αστείάκι. Δεν πρέπει να σου διαφεύγει πως κι η αγκίδα είναι μικρή, αλλά πονεί»·

- *μου 'γινε αγκίδα*, μου έγινε πολύ ενοχλητικός: «μου 'γινε αγκίδα μέχρι να του δώσω τα δανεικά που του χρειαζόταν». Από ότι, όταν μας μπει κάποια αγκίδα στο δάχτυλο ή στο νύχι, μας δημιουργεί σοβαρή ενόχληση.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας